

K A I N A :

Metams 4 rb., pusmē-
čiui 2 rb. 10 kap., 3
mēnesiams 1 rb. 10 kp.
1 mēnesiui 35 kap.

Skyrium numeris **5** kop.

BALSAS.

Lapkričio 29 d. 1915 m.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys)
prieš tekstą 60 kap.,
po teksto 30 kap.,
Darbo ieškantiems:
eilė 10 kap.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29, b. 10. (Znamenskų g. kampas). Tel. 652-02.
Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

A. A.

Vincentas Prapuolenis

mirė Kybartuose (Daugelaičiuose), sulaukęs gražaus amželio — 86 metų. Palaidotas Virbaliaus kapuose. Giminėms ir pažįstamiems praneša šia liūdna žinia

velionies žmona ir vaikai.

Petrapilis, lapkričio 29 d.

Lapkričio 26 d. Petrapilyje Lietuvių Centralinio Komiteto bute buvo pirmasis organizacinis pabėgėlių dvasios reikalų sekcijos susirinkimas. Yra tat gana svarbus atsitikimas lietuvių gyvenime. Karo išvyti iš tėvynės, netekome ne tik savo židinio — pastogės, ne tik duonos ir apdaro, bet ir dvasios maisto. Visas mūsų dvasios kultūros turtas, kurį buvome spėję susikrauti daugiausia per paskutinius dešimtmečius, paliko Lietuvioje. Nekalbant jau apie gražiąją literatūrą, apie ištaigų raštus, mums trūksta pačių reikalingųjų mokslo vadovėlių. Net elementoriaus ir to neturime vaikams rašto mokyti. Karas, sunaikinęs mūsų kraštą ir visą jo turą, graso sunaikinsias ir mūsų sielą. Mūsų jaunoji karta, nemokoma ir palaida, karo atsitikimų sudarkyta, gali dar daugiau susidarkyti, sunykti. Iš tos pusės graso dar didesnis pavojus, negu iš mūsų turto sunaikinimo.

Lietuvių Draugija, kiek ir kuo galėdama, rūpinasi šelpti iš tėvynės išvytuosius brolius tautiečius, vargo prislėgtus. Rūpindamasi, kad pabėgę čia nekęstų bado, šalčio, ji tuo labiau negali užmiršti ir to, kad būtų bent paties reikalingojo dvasios maisto. Tad dvasios reikalams tenkinti ir buvo visur, kur tik galima, steigiamos mokyklos, prieglaudos. Be ir to dar negana. Iš visur pasigirdo saukimas: duokit knygų, duokit vadovėlių. Iš kitos vėl pusės ne visi vaikai sutilpo į mokyklas. Daugelis pasilieka prie tėvų, neturėdami arti nei mokyklos, nei prieglaudos. Tokių vaikų tėvai taip pat norėtų, kad ir jų vaikai galėtų bent rašto pramokti. Tokiems mokslo vadovėliai, elementoriai dar reikalingesni.

O mūsu suaugusieji žmonės, išblaškyti po Rusijos miestus ir sodžius. Vargo prislėgtam žmogui dažnai vienintelė pagduoda belieka — pasimelsti, o melsties lietuvis jau senai yra pripratęs iš knygų. Be to, daug kame nėra bažnyčių. [Negalėdamas nueiti į bažnyčią, mūsų žmogus namie būdamas, džiaugiasi bent ražončių ar šventas giesmes pagiedojes. Maldų knyga žmogui dažnai tiek pat reikalinga, kaip duonos kėsnis.

Organizaciniam dvasios reikalių sekcijai prie Centr. Lietuvių Komiteto posėdyje ir buvo svarstomi visi

**Baigės teisės (jurisprudenc.)
fakulteta**

ieško karo laikui tinkamo užsiėmimo:
Великіе Луки, Дворцовая пл. М. Untulis.

anie klausimai. Visų-pirma iš pranešimo paaiškėjo, jog trūksta kaip vidurinės, taip ir pradedamosios mokyklos vadovėlių: fizikos, algebras, geometrijos, aritmetikos, gamtos mokslų, geografijos, filosofijos propedeutikos, visuotinės istorijos, Lietuvos istorijos, lietuvių literatūros ir lietuvių kalbos vadovėlių—gramatikos, sintaksės, skaitymo knygos. Besvarstant buvo išaiškinta ir visų pripažinta, jog visi paminėtieji vadovėliai yra labai reikalingi ir jog reikia pasirūpinti kuogreičiausiai jie paruošti; taip-pat buvo pripažinta, jog, neatmetant kitų vadovėlių reikalingumo ir svarbumo, pirmų-pirmiausia reikia parūpinti lietuvių kalba vadovėliai pradedamajai mokyklai ir lietuvių kalbos, literatūros bei Lietuvos istorijos vadovėliai vidurinei mokyklai, nekalbant apie maldaknyges ir elementorius, kurie irgi labai ir pirmiausiai reikalingi.

Kaip visa tat sutaisyti? Maldų knygas ir elementorius užtenka pasiimti senus, gal šen-ten pataisyti ir išspaudinti. Kur kas sunkiau su vadovėliais. Jie mažne visi reikia taisyti naujai. Savo visų sutaisyti greitai nė kaip nespėsime; reikės pasiimti kur geresni vadovėliai, sveitimomis kalbomis parašyti, rusiškai, vokiškai, prancūziškai—ir tik išversti į lietuvių kalbą. Originalinis darbas neišvengiamai bus reikalingas tik lietuvių kalbos, literatūros ir istorijos vadovėliams.

Visas darbas reikia dirbti greitai; reikia, kad mes turėtume visus vado vėlius, jei nespėsime šiais mokslo metais, bent ateinantiems mokslo metams būtinai. Sekcija kreipsis į lietuvių inteligentus, kurie yra jai žinomi. Bet visų inteligentų adresų sekcija neturi, tad reikia, kad visi, kas tik nusimano šiokių ar tokių darbą galįs padirbti, atsilieptų. Darbas bus apmokamas ir apmokamas gana gerai, tik reikia darbininkų.

Jau metas užsisakyti „Lietuvių Balsa“

ateinantiems 1916 metams.

„Liet. Balsas“ eina 2 kartu per savaitę. Kaina: metams 4 rb.; pusmečiui 2 rb. 10 kap., 3 mėnesiams 1 rb. 10 kap., 1 mėnesiui 35 kap.

6

Jau išspauzdinta

atskira knygele

ir galima pirkties

„Lietuvių Balso“

[leidinys:~]

„Motinos Beieškant“.

Graži apysaka, ypač gera dovana Kalėdoms jaunuomenei pasiskaityti. Parašyta garsaus italų rašytojo Edmundo de Amicis, iš italų kalbos versta prof. A. Valdemaro. Kaina 10 kap. Komisijonieriams nuleidžiama 30%.

Nauji keliai.

Niekad Lietuva nebuvo, rodos, tokiam pavojui, kaip dabar. Sodžiai išdeginti, gyventojai išblaškyti po plačiąją Rusiją, likusieji vietoje gai taip-pat vargsta, vargsta be pastogės, be užtenkamo valgio. Kartais apima liūdnumas: jei, kaip tvirtina kun. J. Tumas savo knygoje: „Ten gera, kur mūsų nėra“, lietuviškai kalbančių yra tiksliai 1.800.000 žmonių, tai šis karas gali pamažinti ir tą skaičių, gali mus visai apsilpninti. Tikrai, lietuvių tauta — klasinė kentėtojų tauta. Kentėjo dėl nelaimingai susidėjusių istorijos aplinkybių, dabar, senai apsilpnėjusi, kenčia dėl to, kad ji yra tarp Rusijos ir Vokietijos, kenčia dėl savo geografinio padėjimo.

Vienok taip yra, kad visa, kas tu-
rėjo atsitikti, atsitiko; kančių gaile-
sciu ir dūsavimais nepalengvinsime,
praities nepataisysime, o jei norime
gyventi, turime atitaisyti, kas dar at-
taisytina, kas negera, klaidinga; žo-
džiu, turime dirbti. Kol sąlygos ne-
leidžia tinkamai dirbti, turime bent
rengties į darbą, turime rinkti me-
džiagą naujiems mūsų tėvynės pama-
tams, turime ieškoti naujų kelių,
naujų pajėgų. Bet kaip ką pradėti
tyruliuose, kuriais pavirto mūsų tė-
vynė? Kaip dirbsi, kad artimųjų aša-
ros slogina krutinė, mintys slopina
jausmus, kaip dirbsi, kad, anot dai-
niaus, „Mūsų mėlinos akys apteko
kraujais“?.. O reikia dirbti, nes kas
nedirba, tas žūva. Norėdami gyventi,
turime statyti paurisį tautos gyveni-
mą iš naujo, turime tiesti naujus ke-

lius. Tad ir noriu pakalbėti apie tuos naujus kelius ir sunkų darbą, kuris laukia mus po karo.

Pirmiausia turime aptarti, ko mums reikia, kad nors kiek įstatytume gyvenimą į vėžes. Lietuva išgriauta, — užtat pirmas rūpėnis ir turi būti — atstatydinti ją. Kol vargsime neturte, tol būsime ir dvasios vergai. Žmogus tik tada ima įdomaui mokslais, daile, kada apsirūpinęs, kuogventi, kada yra apsirūpinęs bent tiek, kad gali laiko daly atiduoti ne vien „kasdienei duonai“. Išrodinėjama yra, kad visa žmogaus kultūra pareinanti nuo materijalinio apsirūpinimo. Užtat aišku, kad ir mums dabar labiausiai turi rūpėti neduoti galutinai nupulti Lietuvos ūkiui.

Ukiui palaikyti, statyti daug iš nauja — reikalingi kapitalai. O kaip tik dabar mūsų šalis bus įkritusi į neturtą. Lietuvos kredito įstaigos, mažą ką išskyrus, paliovė veikusias, tuo daug nustodamos žmonių įsitikėjimo. Po karo nelengva bus sugrįžti į tą padėimą, kuris pirma buvo; nelengva bus rankioti išmėtytus kapitalus ir tada, kada jų atsiras. Bent daug metų praeis, ligi mes vėl praturtėsime, vėl pradėsime pakenčiamai gyventi. Žinoma, vyriausybė, ar šio kio ar tokia ji bus, privalys grąžinti karo padarytus nuostolius, vienok atsidėti tik kitų pagalba negalime. Norėdami gyventi, turime patys organizuotis, patys gerinti savo gyvenimą.

Ir čia akys krypta į tą taip peikiamą ar giriamą Ameriką. Niekad Amerikos klausimas nebuvo taip svarbus, kaip dabar. Pirmiau ji, Amerika, grasė mums pražutim. Išimdama geriausias pajėgas, tautos syvus—jaunimą, mažą ką mums grąžindavo. Kaip pastebėta, antroji išeivių karta jau galutinai suamerikonėja. Gi lietuvių yra Amerikoje apie ketvirtą dalį visos tautos, reiškia, visa mūsų ketvirtoji dalis pavojuje. Juk daugiausia eidavo jaunuoliai, ir gimimų skaičius Lietuvoje žymiai turėjo sumažėti. Žinoma, kad tada kiekvieną, kas myli savo tėvyne, baidė Amerika.

Bet kaip galima bijoties akmens kalno, kad jis neužgrįžtų ir neprisilėgtų žmonių, ir vienok galima žmoneims to kalno akmenimis naudoties, taip ir Amerika iš pragaistingos gali pasidaryti išganinga. Esu įsitikinęs, kad daugelis išeivių noromis grįžtų Lietuvon, kad tik galėtų. Šis karas, man rodos, taip ir pakreips dalykus, kad daug kam, kas norės, bus galima grįžti savo tėvynėn, grįžti.

žiti su įgauta svetur energija, plačiais užmanymais, žodžiu, grįžti su amerikonomu. Nereikia norėti, kad tas amerikonomas liktų visada, bet iš pradžių, kol išgyvensime, būtina reikiamas daugiau praktingumo, daugiau atsižvelgimo į medžiaginį padėjimą. Amerika ir yra pavyzdin-ga medžiaginio turto šalis. Tik reikia mokėti sujungti turtingąją Ameriką su pavargusia Lietuva, reikia mokėti perkelti vienus kapitalus kiton, žodžiu, reikia organizuoti kaip kapitalas taip ir žmonės.

O Amerikoje kapitalų yra. Jei skaitysime, kad iš viso ten lietuvių yra apie pusę milijono, tai, rodos, neapsiriksime pasakę, kad jų rankose liuosų kapitalų gali būti šimtai milijonų rublių. Organizavus kaip reikiant kreditą, žymi tų kapitalų dalis galėtų patarnauti Lietuvai, atstatydama ją, praturtindama, o su praturtėjimu juk eina ir dvasios turtai, eina savitumas, eina tautumas. Tik nereikia atskirti nuo savo kamėno, nuo savo tautos; reikia užmegzti artimesni ryšiai su antrąja tėvyne — Amerika ir reikia stengties, kad tikroji tėvynė paimtų viršų; gi dėl to reikia, kad joje būtų gera gyventi ir kad nereikėtų ieškoties duonos svetur. Sunkus darbas, sunku statyti naujus rūmus ten, kur nėra bakūžės nebeliko, bet tai šventas darbas, kurio vaisiai — tautos geresnis gyvenimas. Reikia, turint platesnius užmanymus, tik dirbti, dirbti be perstogės, ir nors maža mūsų, bet jei iš širdies atsidėję dirbsime, mūsų darbas ne-žus. Jis atneš Lietuvai geresnę, laimingesnę ateitį.

Užtat nauji keliai — keliai iš Amerikos į Lietuvą. Turime kuogeriausiai pažinti šiedvi šali. Nepažįstame Lietuvos, nors esame čia gimę-auge, bet dar mažiau pažįstame Ameriką. Todel dabar mintys, greta darbo Lietuvoje ir Lietuvai, turi būti nukryp-sios ir ten, iš kur galime daug ko laukti — į Ameriką.

P. Vailokaitis.

Korespondencijos.

Tverė.

Lietuvių pabėgėlių skaičius nemažas, padėjimas jų — nevienodas. Pabėgę iš Lietuvos nuo vokiečių šuvių nieko su savim nepasiėmė ir dabar vargsta.

Darbuojas Lietuvių Komitetas ir lietuvių pradedamoji mokykla, kurioje mokosi 70 vaikų. Norinčių stoti dar randasi, bet trūksta vietos.

Mokytojas Rudis ir kun. Braknė daug darbuojasi lietuviams pabėgėliams. Pašalpos duodama šeimynai po 10—15 r., skyrium žmonėms po 3—6 r. per mėn.

A. Vaičiūnas.

Iš atminimų.

Taip, rodos, greitai prabėgo, nu-plaukė amžinybėn dešimts metų. Atmenu, — šlapia, šalta rudens diena. Kiek pamenu, tada dar neturėjau supratimo apie lietuvišką laikraštį, tik girdėdavau senelius lyg kokią pasaką sakant: kad esą buvę laikai, kada galima būdavo lietuvių kalba knygų turėti; kiti sakydavo, kad, uždraudus spaudą, rytą atsikėlęs razdavai kame kieme „gazių“ ir t.t.

Gyvenau pačioje sodžiaus gludumoje: ten gimiau, augau ir pažinau pirmąjį šviesos spindulėlį... Vieną dieną kažkaip sužinojau, kad „kara-lius davęs lietuvišką drukarnę“. Pa-sakojo tat liuosininkas Šlekys ir, patvirtindamas ką pasakojęs, nupirkęs viešai padėjo ant stalo „Gyvenimus Šventųjų“. Nuo tos dienos ir aš pradėjau skaityti „lietuviškas knygas, kurių galima būdavo gauti pas aną liuosininką, nes jisai turėjęs nemažą knygų paslėpęs „aukštę“, kaip pats sakydavo.

Apie laikraštį neturėjau supratimo!

Vieną vėlybo rudens dieną atėjo pas mus šaltiūšius ir kažką su tėčiu ilgai kalbėjos; ką — nežinau, žinau

Sulenkėjusios lietuvių, dalytojams paklausus, tvirtina esančios tikros lietuvių, kad tik gavus pašalpos, tuo tarpu namie keverzoja lenkiškai ir, matyti, nekenčia lietuvių.

Prasidėjo šalčiai, trūksta rubų. Visi trokšta grįžti Lietuvon, daugumas gailisi keliavę Rusijon, verčiau, girdi, būtų mirę Lietuvoj.

Kun. Braknės rūpesniu dabar tu-rime lietuvių kalba pamaldas Tverės bažnyčioje. Lapkričio 15 d. buvo lietuviams pamaldos. 10-toj valandoje suplaukė žmonių iš visų kampų. Lietuwaitės pagiedojo ražončių, prasi-dėjo mišios, laikomos paties kun. Braknės. Neapsiėjo be nemalonumų iš lenkų pusės. Vargonininkas, jų kurstomas, kažkur pasislėpė, ir mišios buvo atlaikytos be vargonų.

Po mišių iš lietuvių krutinių išsiveržė „Šventas Dieve!“ 5 mėne-sius negirdėjome švento žodžio gim-tąja kalba ir dabar pasijutomė ramy-bės šventykloje arti Dievybės! Po su-plikacijų buvo pasakytas lietuviams pamokslas.

Trūksta mums lietuviškų knygų. Lenkų knygyne esančios kelios lietuviškos knygos, bet tai lašas jūroje.

Viskas brangu: juodos duonos svaras kaštuoja—5 kap., baltos—9 k., mėsos svaras—28 k., sviesto—80 k., kiaušinis—5 k. Komitetas turėtų tat atsiminti, skirdamas pinigų var-gšams.

Skaityme „Liet. Balsą“ ir „Rygos Garsą“.

Yra lietuvių, kurios dieną naktį bastosi su kareiviais ir tvirksta. Ka-ras padarė mus valkatomis, pakirto mūsų dorą. Gelbėkime savo tautą!

Lietuvos Nykštukas.

Jekaterinoslavas.

Pabėgėlių lietuvių gyvenimas ir čia eina savo vaga. Padėjimas jų — neblogiausias. Bedarbiai iš miesto gauna po 10 r. mėnesiui, darbuojasi ir Lietuvių Komitetas. Jo manoma steigti siuvelyklą pabėgėliams lietuviams drabužiams siūti, nes daugelis be nieko pabėgo iš namų, arba, ką tu-rėdami, viską pakelįj pardavė ir su-valgė.

Lapkričio pradžioje rinko aukas daiktais ir pinigais pabėgėliams. Lie-tuvių pabėgėlių bus 2000, kiek gi jų išblaškyta po visą apylinkę ir koks jų padėjimas—tai nežinoma.

Lapkričio 8 d. buvo iškilmingai pašventinta lietuvių pradedamoji mo-kykla. Po pašventinimo antrą dieną įsirašė 109 vaikučiai. Manoma steigti antra mokyklėlę, nes negali vaikai likti be mokslo.

Voronežas.

Tenai radome pabėgėlių bendra-bučius, prikimštus žmonių. Oras vargiai kenčiamas, valgis irgi

tik, kad visi, neskiriant nė moterų, ėmė rengties. Aš išsiprašiau, kad ir mane vestų. Sutiko.

Susidarė keliolika žmonių, vyrų ir moterų; kaimyno šeimyna, mūsų „kriaučius“ su „gizeliais“ ir mes, kad būtų smagiau eiti.

Lyja, šlapia, purvynas!..

Eiti nebuvo pertoli: tame pačiame kaime pas ūkininką Abraitį.

Pasirodė, kad kuo-ne visas val-sčius susirinkęs: ne tik vyrai, bet ir bobos, nes, kaip pranešta „iš aug-ščiau“, visi turį lygias teises, į ką kairie vyrai, ypač tie, kurie pibi-jodavo bobų, žiūrėjo kreiva akim.

Pradėjo temti. Paprašyta sekly-čion, kuri buvo bene pati didžioji vi-same valsčiuje.

Atmenu, kalbėjo daug, vienas net labai gražus (kaip man tada pasirodė) studentas. Buvo nuolat minimi žo-džiai: „laisvė“, „lygybė“ ir t.t., kurių lig tolei dar nebuvau girdėjęs; tik pas-kui, bent po kelerių metų supratau jų prasmę. Paskui kalbėjo kitas ir dalino „Vilniaus Seimo“ nutarimus. Mat, prieš savaitę buvęs Vilniuje kaž-koks seimas, kur išrinkta valdžia, ir dabar mums visur būsią galima kalbėti lietuviškai. Taip samprotavo žmonės. Gi kalbėtojas ragino švie-sties, skaityti knygas, laikraščius...

Kaip šiandien, rodos, pamenu

nekoks. Bendrabučiuose kurį laiką pa-laike, pabėgėlius skirsto po kaimus. Vadinas, vėl nauja vieta, vėl nežino-mi žmonės. Voronežo bendrabučiuose bus apie 100 lietuvių šeimynų. Esa-ma jų ir privatiuose namuose. Pa-bėgėliais lietuviams veik niekas nesi-rupina, vargas jų didelis, matyti el-getaujančių mūsų brolių. Gera būtų lietuvius sutalpinus atskiran bendra-butin ir susivienijus vietinei mūsų inteligentijai gelbėti savo brolių nuo bado ir ištautėjimo.

Neblogai aprūpinti lietuvių gimna-zijos mokiniai, bet pradedamosios mokyklos—vargsta.

Prieglaudose siaučia tymai, rau-plės, skarlatina, skinančios mūsų mažutėlius ir suaugusius. Nukeltie-siems sodžium reikės arba visai me-si mokslas, arba vaikščioti rusų mo-kyklon. Nykstame, skiedžiamės sve-timtaučių bangose.

P. Mazgelis.

Odesa.

Pastaruojų laiku Odesos miesto valdžia įtaisė netoli gelžkelio stoties visiems tik-ką atvykusiems Odeson pabėgėliams izoliaciją (apsikuopimo vietą), kur būtinai reikia išgyventi penkios dienos. Joms praėjus, pabė-gėliai skirstomi tautomis ir atiduo-dami tautų komitetų globai. Kaikurie pabėgėliai bando prsprukti šią kva-rantaną, bet veltui, nes joks Komitetas dabar nebeturi teisės jų pri-imti.

Pabėgėlių tarpe yra tokių gudra-galvių, kurie, nugirdę ar paskaitę ka-me nors esant daug lietuvių, tuojaus ten važiuoja, manydami be jokio dar-bo rasią miltų kalnus, bet apsigau-na ir pagaliaus gerokai privargsta.

K. V. D.

Tambovas.

„Žiburio“ gimnazija. Ar ga-li būti didesnė nelaimė, kaip ištre-mtojo gyvenimas? Rods, tėvynėje nė badas — ne badas, nė liga — ne li-ga, nė mirti ne taip baisu, kaip sve-timoje šalyje. Tuo tarpu užsidarėme savyje, raminamės savo kalba, bažny-čia... Ypač mūsų jaunoji karta, mūsų moksleiviai žadina mumyse didelę tėvynės meilę ir pasiilgimą. Jie kels Lietuvą iš griuvėsių, jie — mūsų vil-tis. Iš iškeltų Tambovan įstaigų — lietuviškiausia tai „Žiburio“ moterų gimnazija su privaloma lietuvių kalba.

Pastaruojų laiku jom priimamos ir latvaitės. „Litovskaja gimnazija“, kaip toji įstaiga vadinama yra, įgijo sau pagarbos visuose Tambovo gy-ventojų sluogsnuose.

Tambovečiai, ligšiol neatskirdami lietuvių nuo lenkų, pastaruojų laiku, delei aiškaus „Žiburio“ gimnazijos

vieną seniuką, kurs, dešimtmečiais įbaugintas, vis drebėjo ir bijojo, kad „kam nereikia, kad tas nežinotų“, o dalinant nutarimų lapelius, dalintojas vos-vos galėjo jam įbrukti. Žiūriu, seniukas, pasitraukęs į šalį, susuko, suvyniojo poperiuką ir užsikio už ančio. — Reikia, girdi, parnešti du-krelei, nes pats skaityti nemoku. — Vėliaus sužinojau, kad tasai seniukas tikrai nemokėjęs skaityti, bet brangi-nės spauzdintą raštą. Esant reikalui, ne kartą paslėpdavęs pas save ne-mažą knygų, pargabentų iš užsienių. Atsitikdavę, kad ir nukentėdavęs: vie-ną kartą suėmę senelį ir jis ga-vęs bene pusantrų metų sėdėti Kal-varijoje.

Vėliaus buvo klausinėjami kalbė-tojai, kad dar ši-tą paaiškintų, nes kad ir kuoprasčiausiai kalbėta, bet žmonellai nesusėdavo suprasti.

Kaip gaila, kad nebegaliu visko atminti!

Žinau, buvo pertrūkis; paskui vėl buvo kalbos, buvo renkamos aukos; kam — nežinau. Dar, buvo dalina-mas laikraštis, bet man jo neteko matyti, nes, kaip įsidrąsino žmonės, tai po pertrūkio, mes vaikai ga-vome stovėti už durų: nebetilpome viduje.

Galų gale keli balsai uždainavo. Iš pradži u kai-kurie pusbalsiai tarė,

tautumo, puikiausiai įsitikino, kad lietuvis ne lenkas, kad lietuvių kalba labai graži ir maloni esanti; net iš-reikšta vietinių gyventojų noras iš-girsti scenoje lietuvių dainų.

Taigi šelpkime, kiek išgalėdami tą grynai tautinę įstaigą, kad ji ir to-liaus žadintų mumyse tėvynės meilę ir pasiilgimą.

Tautkus.

Tam tikroji pabėgėlių reikalų taryba prie vidaus reikalų ministe-rijos lapkričio 25 d. posėdyje pa-tvirtino Centralinio Lietuvių Komiteto sąmatą — 1 mil. 260 tūkst. rublių.

Zinios.

Petrapolis.

Aukla belaisviam s. Ru-sijos miestų sąjungos karo belaisvių skyrius prašomas priimti belaisvių reikalams auką—žemės sklypą ant Juodųjų jurių kranto. Šita žemė turinti būti parduota ir už paim-tus pinigus—pripirkta valgomųjų ir šiaipjau visokių daiktų ir nusiųsta Vokion ir Austrijon rusų belaisviam išdalyti.

Miestų sąjungos karo belaisvių skyriui atėjo A. Gučkovo vardu tele-grama iš daktarų Členovo ir Kasja-novo. Juodu praneša, kad gyvenan-čių Davose (Sveicarijoje) rusų padėji-mas esąs be galo sunkus. Dvidešim du serganciu džiova, svečioje žemėje karo meto aplinkybių užtiktu, nebe-turį lėšų gyventi.

Dabar tuoj reikia jiems padėti, kad galėtų toliaus gydyties. Aukos galima siųsti Skyriun (Bolš. Koniu-sennaja, 12, nuo 10 lig 5 val. d.) tik reikia nurodyti, kuriam tikslui skiriamos.

„Pabėgėlių mokykla“ Voronežo pedagogai lietuvių sumanė leisti mokyklai skaitymų sąsiuviniais, laikraščių pavidalu. Iš tų sąsiuvinų susidarysianti ilgainiui visa kresto-matija, vardu „Pabėgėlių mokykla“. Gruodžio mėnesyje žada išėti pirma-sis sąsiuvinys.

Mirė Dimša. Petrapielyje mirė Dumos lenkų atstovas L. Dimša.

Lenkų ir rusų laikraščiai mini didele pagarba velionį, kaip tikrą lenkų patrijotą ir gabų vyrą. A. a. Dimša savo kilme buvo tikras žemaitis (Zdoniškis Pavandenio par.), bet, kaip dauguma mūsų bajorų, nuošaliai stovėjo lietuviybės.

o paskui, kiek laiko, skambėjo daina sutartinė ir skrido į erdvę.

Mano šeimynoje, be elementorių ir maldaknygių, dar ir tuo metu nie-ko daugiau nebuvo. Atmenu, vieną dieną po susirinkimo „karabelninkas“ atvežė kalendorių parduoti. Tėtis nu-pirko, bet, anam išėjus, atplėšęs pa-čią kalendoriaus dalį—kalendariumą, likusią dalį įmetė į krosnį: pats sa-vimi netikėjo: „nejaugi nebus bė-dos“!

Praėjo žiema. Atėjo ankstybas pa-vasaris, o su juo įžengė į mūsų pa-stogę pirmasis lietuviškai rašyto lai-kraščio numeris. Nuo to laiko nebe-reikėdavo man slėpties su skaitymu, su knygomis. Spauzdintas žodis ap-švietė mūsų namus, pajvairino vie-nodą kaimo gyvenimą ir suvienijo neturtingo ūkininko šeimyną su visu pasauliu!..

Sužinojo, kad jau antri metai, kaip niekas nebedraudžia lietuviškai skaityti.

Atbudo Lietuva, pakėlė akis ir žengė priešakin, pas savo sesutes tautas, kurioms buvo lemta anksčiau atbusti.

Ir žengė skubėjo per dešimtį me-telių, po kurių mūsų tėvynė pasruvo krauju ir apsiopylė gaudžiomis aša-rėlėmis!..

Maskva, 17—XI—15.

Svetur.

Taikymosi klausimas. Vokiečių laikraštis „Frankf. Zeitung“ rašo, kad Vokija tikrai verčiama tekaraujanti ir nebekariausianti, jei tik kuris jos priešininkas panorėsias taikyties. Laikraštis viliasi, kad vyriasybė Kalėdų šventėms duosianti žmonėms dovaną — nebeginsianti liuosiau kalbėti ir rašyti apie susitaikymą. Dabartės jau nebeapkenksią valstybei, jei tas klausimas busias gvildomas plačiau.

B. Šou'as del taikos ir diplomatijos. Šiomis dienomis buvo Bernaro Šou'o paskaita: „Diplomatija karui pasibaigus“. Diplomacija, pasak Šou'o turėdanti išdirbti sąlygas, kuriomis galėtų būti pabaigtas karas, ir sugalvoti, kaip sutvarkyti Europą. Jau reikėtų, esą, pradėti taikos tarybos, pagalvius kas gi žinąs, gal but jau tos tarybos prasidėjusios? Šou'as pataria dabar jau pradėti svarstyti taikos sąlygas.

Kad nebūtų ateityje karų, Šou'as pataria sudaryti vakarų kultūros sąjungą demokratizmo principu. Šou'o nuomone, ilgai galinti prasidėti kova su Rusų gegemonija ir šiam tikslui galinga Vokija irgi busianti naudinga.

Šou'o paskaita pasisekimo neturėjusi.

Graikų pozicija. „Associated Press'o“ korespondentui Ateuose teko pasikalbėti su karaliumi Kastantinu.

Karalius pasakęs korespondentui, kad Graikai laikysia neutralitetą ir nėsą reikalo bijoti, buk jie parduošią sąjungininkus Vokiai. Jis pats prižadėjęs sąjungininkams, kad graikų kariuomenė neužpulsianti jų kariuomenės ir jei kartais sąjungininkai, budami priversti pasitraukti Graikijon, norėtų išeiti iš Balkanų, tai graikai juos ginsią lipant į laivus nuo vokiečių užpuolimo. Klausiamas, ar Vokija pažadėjusi nekludyti Graikų teritorijos, karalius atsakęs — pažadėjusi, pažadėję ir sąjungininkai; pagaliaus galį ir taip atsitiikti, kad vokiečiai ir bulgarai vysiąsi prancūzus ir anglus net pačiuose Graikuose ir tada Graikai virstų antraisiais Lenkais.

Iš Odesos.

Lietuvių Komitetas pabėgėliams šelpti savo lėšoms padidinti nutarė sutaisyti koncertą.

L. Komitetas drauge su „Marijos Globos“ draugija taiso eglę pradedamosios mokyklos mokiniams lietuviams.

Lietuvaičių „Marijos Globos“ draugija kiekvieną sekmadienį nuo 6 ligi 10 vak. val. taiso susirinkimus. Juose kalbama, skaitoma, deklamuoja ir giedama: tuo šviečiamasi ir guodžiamasi mūsų vargo sesučių svetimajame krašte.

Lietuvių savitarpio pašalpos draugija pirmajame Adventų sekmadienį lapkr. 29 d. bažnyčios mokyklos bute taiso visuotinį susirinkimą L. Komitetui padėti surasti daugiau lėšų pabėgėliams ligonims šelpti. Šian susirinkimam kviečiami dalyvauti patariamuoju balsu visi Odesos lietuviai.

L. Komitetas pabėgėlių vargams palengvinti taiso kas penktadienį savo bute posėdžius 8 vak. val. (Gavannaja № 1). Pašalpos pabėgėliams išduodamos ten pat kiekvieną pirmadienį 6 vak. val.

Gydytojai veltui žiuri pabėgėlių sveikatos ir duoda patarimų Komiteto bute antradieniais ir ketvirtadieniais, 6 vak. val.

Visokiais reikalais komiteto raštinių galima kreipties: šventadieniais nuo 2—4 d. val., o šokiomis dienomis nuo 6—8 vak. val.

Pradėjus tvarkyti bažnyčios Gyvojo Ražončiaus Broliją, per vieną mėnesį jon įsirašė 285 nariai.

Kun. V. Draugelis.

Iš Lietuvos.

„Gaz. Polska“ ir „Dzien. Kij.“ idėjo iš Kopenhagos gautą žinią. Ta žinia, paimta iš „Tilsiter Allg. Zeitung“, rodo, kaip vokiečiai valdo Lietuvą. Vyriausiasis Lietuvos valdytojas esąs kunigaikštis Pranciškus Juozapas fon Isenburg-Biršteinas; jis gyvenąs Tilžėje, kame esąs Lietuvos valdymo centras. Iš pradžių kunigaikščio vietoje buvęs fon Gossleris, bet jį paskui paskyrę Kuršan.

„Vokiečių Lietuvos administracijos“ tuo tarpu tepriklausą 14 Kauno gub. šiaurės vakarų apskrįčių: Kretinga, Vėžaičiai, Plungė, Seda, Telšiai, Šveškėna, Šilalė, Rietavas, Varniai, Kelmė, Kapėnai (?), Šaukėnai, Tauragė ir Raseiniai. Po kiek laiko administracija busianti įvesta ir kitoje Kauno gub. vietoje.

Lietuvos valdytojas turįs savo valdžioje apskrįčių viršininkus (Kreisamtmann). Jie esą pirmoji žmonėms instancija, betarpiškai susidurią su žmonėmis. Žmonėms priimti kiekvienas viršininkas skiriąs savo biure tam tikro laiko, kad norį ir turį reikalo galėtų su juo pačiu pasikalbėti.

Apskrįčių viršininkams padeda žandarai; jie be savo pareigų atlieką viršilų pareigas — visur, kur vietos viršilos išbėgo vokiečiams ateinant.

Įsakymai esą skelbiami žmonių žiniai spauzdintais lapais, kurie lipdomi visur eikštėje. Be to, administracija leidžianti vokiečių ir lietuvių kalba savo „Įsakymų lapą“ (Verordnungsblatt). Įsakymus duoda rytų fronto vadas fon Hindenburgas ir valdytojas (kun. Isenburgas). Lig šiol esą įsakymai įvesti naujasis kalendorius ir laikrodžiai nustatyti vidurinės Europos (Berlino) laiku, įvesti degtinės monopoliją, netaisyti susirinkimų ir bendrovių nusteigti, nesisavinti nekilnojamo turto be valdytojo leidimo, kovoti su limpamosiomis ligomis, sutvarkyti teismai, įvesti mokesnis už šunų laikymą, vekselių ir čekų moratoriumas ir t. t.

Tad taip esąs sutvarkytas Lietuvos valdymas.

Tokia pat esanti tvarka ir Suvalkų gubernijoje („Zivilverwaltung—Suwalki“). Kadangi didesnė jos pusė lietuvių gyvenama, vokiečiai išskyrę ją, tą guberniją, iš Lenkų. Todel Suvalkų gubernija nepriklausanti Varšuvos gener.-gubernatoriaus ir turinti savo tvarką ir savo atskirą administraciją. Jos valdytojas esąs Buediger fon Haugwitz'as; gyvenąs Suvalkuose. Jo „Įsakymų lapas“ spauzdinamas trimis kalbomis: vokiečių, lietuvių ir lenkų.

Iš Lenkijos.

Sausio 9 d. 1915 m. Vevey'o mieste Šveicarijoje yra susidaręs Komitetas Lenkijai šelpti. Komiteto pirmininkas esąs Osuchovskis ir garsusis rašytojas Senkevičius, jo valdybon įeina ir svetimtaučiai.

Ligi rugpiučio galo 1915 m. esą paaukota Komitetui 3.645.545 frankų ir 60 centimų ir keliolika tukstančių frankų visokiais poperiais. Lenkijai esą išdalyta jau 2.830.663 fr. Lietuvai 76.000 fr. Revizija radusi Komitetą tvarkingai dirbant.

Lenkų laikraščiai pastebi, jog tarp Galicijos ir Rusų Lenkijos santykiai einą geryn ir greitu laiku visi lenkai politikoje eisią išvien.

„Kurjer Warszawski“ rašo, jog Varšuvoje cukraus svaras esąs mokamas 40—65 kap., dešros—1 r., sviesto—2 r., lašinių—1 r. Brangu viskas ir Lodzijoje. Piotrkove mėsos svarui moka—30 kap., lašinių—75 k., ančiai—70 k., pigus pienas.

Amerikos lenkai rimtai galvoja po karo kelties Lenkijon.

Kališas atsigaunąs. Statomi esą nauji namai, miestas valoma nuo

griuvėsių. Atsidariusi Kališo savitarpinės paskolos dr.-ja, imanti krutėti prekyba. Bet viskas esą brangu, žibalo ir sviesto visai nėsą.

Varšuvoje įvedami lenkų teismai lenkų kalba. Vokiečiai sutinką su lenkų nuomone, jog tik lenkų teismai tetinką lenkų tautos reikalams. Vokiečių kalba ir busianti vartojama teisme, kai abi pusė busią vokiečiai.

Karas.

Rusų fronte. Kuriose-ne-kuriose Rygos fronto vietose rusų artilerijai sekėsi šaudyti vokiečių baterijos.

Dvinsko apylinkėse vokiečiai būreliais mėgino kelius kartus eiti iš savo apkasų, bet lengvai buvo stabdomi šautuvų ugnies.

Kitose fronto vietose nieko nauja neatsitiko.

Italų fronte. Austrai lapkričio 23 d. puolė italų pozicijas į šiaurę nuo Pre ir Ledros slėnio ir Teranjolos slėnyje. Visi šitie puolimai buvo atmušti.

Karsoje, kad ir labai kliudo bauras orai, italai tebeina priešakin. Į rytus nuo Petanos jiems pavyko pagriebti labai sustiprintas austrų apkasas. Čia paėmė 146 belaisvius (tarp kurių buvo 8 aficeriai), daug šautuvų ir visokių karo daiktų.

Balkanų fronte. Taip Vandalavos ir Strumicos buvo didelis mušis. Prancūzų ir anglų artilerija skinte skynė bulgarų eiles. Mušiai vadovavo generolai Baju ir Nikolis. Bulgariai, gavę pagalbos, vėl pradėjo pulti sąjungininkus Demirkapo apylinkėje. Bulgarų tikslas buvo praplėsti anglų frontas ir paimti Strumicos stotis.

Nelaimėje čia, bulgarai sukoncestravo savo pajėgas Strumicos mieste ir pradėjo smarkiai pulti anglus Kosturio linkui. Mušis dar nepasibaigė. Anglai turį čia užtenkamai kariuomenės, armotų ir šovinių.

Serbų fronte austrai paėmė Ipeką.

FRANEŠIMAS.

Panevėžio apskr. liaudies mokyklų inspektorius prašo visų tikėjimo mokytojų del apmokėjimo algos už 1915 metus kreipties į jį šiuo adresu: Ярославль, Малая Петровская 18, кв. 4. Primena, kad alga busianti mokama tikiai lig 1916 metų sausio 1 dienos, vadinasi, nuo sausio 1 d. 1916 m. pasibaigia kreditas 1915 metams.

Redakcijos atsakai.

J. Vosyliui. Laiškelį su idėtomis markėmis gavome.

Leichtenbergskos g-vės prieglaudos pabėgėliams. Ačiu Tamstoms už laišką ir gerus linkėjimus Redakcijai.

Saratovo Lietuviams. Mūsų Redakcijoje nei Liet. Komitete reikalingos knygos nėra ir Petrapielyje negalima gauti.

A. Kulikui. Ryg. Jono „Sintaksės“ ir jokių elementorių neturime ir gauti negalime. Netrukus žada išėiti mažas elementorius. Atsiųstuosius pinigus gal Tamsta leisi priskaičiuoti prie prenumeratos.

Redaktorius-Leidėjas Martynas YČAS

Giminės ieško šių žmonių:

1. Bacvinkų Magdalenos.
2. Bacvinkų Rožės.
3. Bacvinkų Petronelės.
4. Bacvinkos Vinco.
5. Bacvinkų Marijos.
6. Bacvinkos Antano.
7. Beinorų Gabriėliaus, 50 m.
8. Beinorų Monikos, Kastantino duk., 27 m.

9. Beinorų Jadvygos, Igno duk., 21 m.
10. Bališauskių motinos ir dukters.
11. Belkevičiuko, 5 m.
12. Belkevičaitės Zofijos, 3 m.
13. Belkevičaitės Julijos, 13 m.
14. Belkevičiaus Tomo.
15. Bendziuvienės Onos.
16. Bendoraičio Andriaus, Andriaus sūn., 60 m.
17. Bendoraičio Vinco, Jurgio sūn., 25 m.
18. Bendoraičio Jurgio, Jurgio sūn., 39 m.
19. Bendorienės Ievos, Simano duk., 60 m.
20. Bero Aleksandro.
21. Berų Agnieškos.
22. Bernoto Jurgio, Vinco sūn., 50 m.
23. Bertauskio Antano, Juozo sūn., 28 m.
24. Bertulio Martyno, Kazimiero sūn.
25. Betaičio Juozo, 42 m.
26. Bykantų Eleonoros.
27. Bylio Antano, Antano sūn., 60 m.
28. Bizauskio Kazimiero, studento.
29. Bitino Mykolo, 26 m.
30. Bitinienės Viktorijos, 45 m.
31. Bitlerio Kazimiero, Jono sūn., 35 m.
32. Blaževičienės Eleonoros, Kazimiero duk., 22 m.
33. Blaževičienės Onos, 45 m.
34. Blaževičaitės Anelės, Petro duk., 1 m.
35. Blaževičiaus Adomo, Mato sūn., 70 m.
36. Blaževičiaus Felikso.
37. Blaževičiaus Antano, Petro sūn., 4 m.
38. Blažienės Onos, 50 m.
39. Blažintės Agnieškos, 17 m.
40. Blažio Antano, 28 m.
41. Blažio Vinco, Vinco sūn.
42. Blažintės Onos, Vinco duk., 28 m.
43. Blažio Jono, Juozo sūn., 18—19 m.
44. Blažienės Agotos, Petro duk., 58 m.
45. Blažio Vinco, Juozo sūn., 40 m.
46. Blinkino Juozo, Juozo sūn., 17 m.
47. Bluntaičių Onos, Adomo duk., 32 m.
48. Bobincaitės Lucijos, Kazimiero duk., 7 m.
49. Bobincaitės Marijos, Kazimiero duk., 17 m.
50. Bobinco Kazimiero, 60 m.
51. Bobinskio T.
52. Boblio Petro, Simano sūn., 45 m.
53. Boguslauskienės Eleonoros, Juozo duk., 60 m.
54. Boguslauskio Antano, Juozo sūn., 30 m.
55. Boguslauskio Kazimiero, Juozo sūn., 21 m.
56. Barauskių Grasildos.
57. Barauskių Stanislovo, Tomo sūn., 16 m.
58. Barauskių Tomo, Lauryno sūn., 65 m.
59. Barauskaitės Onos, Tomo duk., 20 m.
60. Barauskių Juozo, 60 m.
61. Barauskių Anelės, Antano duk., 20 m.
62. Brazauskio Jurgio, Kazimiero sūn., 44 m.
63. Briedaičio Tomo, Simano sūn., 70 m.
64. Briedaičio Juozo, Tomo sūn., 37 m.
65. Briedžio Petro, Kristupo sūn.
66. Briedžio Jono.
67. Briedžio Petro, 36 m.
68. Brievos Kazimiero, 70 m.
69. Brenčio Antano, Juozo sūn., 70 m.
70. Brigaičio Antano, 40 m.
71. Brigmanų Pranciškos.
72. Bražinskienės Domiceės, Antano duk., 52 m.
73. Bružio Jono.
74. Bružio Jokūbo, Stanislovo sūn., 60 m.
75. Brukienės Stepanijos, Juozo duk., 19 m.
76. Brundzos Jono, daktaro.
77. Bublų Katarinos, 50 m.
78. Bublų Magdalenos, 21 m.
79. Bublų Kazimiero, 10 m.

80. Bubelio Juozo.
81. Bugailos Ipolito, 56 m.
82. Bugailiško.
83. Budgino Kazimiero, Antano sūn., 22 m.
84. Budrio Juozo, Kazimiero sūnaus, 64 m.
85. Buivydu Magdalenos.
86. Buivydu Marijos, 40 m.
87. Buikienės Agotos, 58—60 m.
88. Bukantų Antaninos.
89. Bukantaitės Juzės, 10 m.
90. Bukanto Vlodo, 22 m.
91. Bukantų Eleonoros, 23 m.
92. Bukintės Akvilės, Juozo dukters, 11 m.
93. Bukų levos, Petro duk., 36 m.
94. Bukelio Antano.
95. Bukantaičių Eleonoros.
96. Bukauskaitės Onos, 3½ m.
97. Bukauskių Onos.
98. Bukšnio Mato, Juozo sūn., 30 m.
99. Bulavio Augustino, Juozo sūn., 29 m.
100. Bulkšnio Povilo.
101. Bulkos Antano, Stanislovo sūn., 60 m.
102. Kun. Bumbulio, 40 m.
103. Bundzos Prano, Baltramiejaus sūn., 30 m.
104. Burado Antano, 40 m.
105. Burbos Tomo, Povilo sūn.
106. Burbos Petro, Andriaus sūn.
107. Burbos Juozo.
108. Burbos Andriaus, Povilo sūn.
109. Burbulėnių Onos.
110. Burbulio Martyno.
111. Burnickio Stanislovo.
112. Burinskaitės Marijos, Martyno duk., 14 m.
113. Buroko Adomo, 50 m.
114. Buseckio Antano.
115. Butkevičių Justinos, 55 m.
116. Butkos Antano.
117. Butkos Petro, 12 m.
118. Butkos Benedikto.
119. Butkienės Marijos, Juozo duk., 70 m.
120. Butkaus, Juozo, 22 m.
121. Butkaus Kastantino, Juozo sūn.
122. Butkų T.
123. Butkaus Juozo.
124. Bučio Kazimiero, Antano sūn., 40 m.
125. Bučių Salomijos, 30 m.
126. Bučių Vilgelminos-Marijos-Bertos, 30 m.
127. Bučinskių Onos, Prano duk., 46 m.
128. Bušmanų Elenos.
129. Bušmanų Onos.
130. Bušmano Jurgio.
131. Buzinausko Prano, Felikso sūn., 37 m.
132. Buzinskių Pranciškos, Felikso duk., 28 m.
133. Bielačių Branislovos.
134. Bieliauskių Izabelės.
135. Bieliauskių Anelės.
136. Bieliauskių Elenos.
137. Bieliauskių Marijos.
138. Bieliauskienės Magdalenos.
139. Bieliauskių Teofilės.
140. Bieliauskių Anastazijos.
141. Bieliauskaitės Magdalenos.
142. Bieliauskių Onos.
143. Bieliauskių Agotos.
144. Bielinio Juozo, Jurgio sūnaus, 36 m.
145. Bielinaičių Julijos.
146. Barkauskienės Petronelės, Motiejus duk., 50 m.
147. Bikuličio Stanislovo, Jurgio sūn., 39 m.
148. Briedžių Bertos.

Juozas, Petro sūnus, Matukas ieško savo tėvo Petro, motinos Andrijos ir sesers Kastancijos Matukų.

Prašo rašyti: Одесский Литовский Комитетъ. Гаванская № 1. г. Одесса.

Radzevičaitė. Петроградъ Можайск. № 28, кв. 26 reikalauja pardavinėti kalendorių: sieninių ir šiaip jau su pasiskaitymais, taip pat ražončių ir austų škaplerių.

JONAS ČERKESAS (Тула, Пороховая № 128) iš Papilio miest., Zarasų apskr., Kauno g., ieško žento PRANO KAUPO, dukters EMILIJOS, išvažiavusios iš Rygos, ir švogerio MYKOLO NAKTINIO, kuris yra Petrapilyje sužeistas, bet nežinau adresu. Taip pat su manim gyvena JUOZ. SKERDIS, Putiško kaimo, Panev. ap. Prašom gentis ir pažįstamus atsilipti.

MŪSŲ INTELIGENTAMS PABĖGĖLIAMS,

esantiems be darbo ir pelno.

Centralinis Komitetas dar sykį prašo, kad visi tokie inteligentai duotų žinią, kokio jie mokslo, kur gyvena, su kokia šeima, ar nori savo profesijoje dirbuoti, ar kitoje. Reikia mokytojų, ypač mergaičių—prieglaudoms vesti. Reikia ir tarpininkų tarp pabėgėlių apskričių miestuose. Atsakus galima duoti ir telegramomis.

KOMITETAS.

Liet. Draugijos d. k. n. š. KOSTROMOS SKYRIAUS KOMITETAS praneša visų žiniai, kad jis jau teikia žinių apie pabėgėlius, apsigyvenusius Kostromoje ir jos gubernijoje ir siūlo įvairių

amatu ir profesijų darbininkų ir prašo visų, kas Kostromos rajone dar nėra Komiteto įregistruotas, atsilipti adresu: Kostroma, ul. Rusina № 34.

IEŠKAU sesers Onos ir švogerio Motiejaus Lukoševičiaus iš Veiverių Suv. gub., taip pat kun. J. Kvietkauskio iš Andriškio Kauno gub. Žinantieji praneškit: Тула, Киевская заст., II подъезд № 66 учителю К. Горину.

IEŠKAU saviškių—atsilipti. Mano adr.: Kostroma, Grodnensk. vojenn. hospital. Rapolas Rasikas.

Iešku tėvo ir brolio kun. Dominiko Amankavičių, Kauno gub., Ukmergės apskr., Lenartų folvarko. Kas žino, prašau pranešti šiuo adresu: Дубровна, Мог. губ. Управл. этапн. коменданта, Р. Аманковичу.

A. MACIEJAUSKIO KNYGYNAS—Ryga, Zamkovaia № 7—beliko vienintelis lietuviškų knygų šaltinis. Pasirinkti yra daug. Kainos pigios.

Noriu susirašinėti su kriukiečiais ir lygumiečiais pabėgėliais. Atsilipti. Воронежъ, Слобода Придачи, д. Торавинова. Фр. Балзарисъ.

Morta Rimkyčia iš Šiaulių ieško seserį Barborą. Воронежъ, Спасский п., д. Жаркихъ.

TRYŠKIEČIAI, jeigu kas nors žino apie likimą mano tėvelių Galmių iš Staigėkalnės, būkit malonus pranešti sūnui B. Galmiui. Taip pat prašau atsilipti pažįstamus ir draugus. Ст. Клементьево, Моск. губ. II тяж. пол. бригада, 2 батар.

Giminių ir pažįstamų prašau atsilipti! Pabėgėlis joniškietis: Москва, Новая Божедомка, 2-ой Маринский пер. № 10. Союзъ Крест. Молоч. Т-цевъ, лос. Романовскому.

PAULINA VALECKAITĖ ieško sesers Aniutės ir motinos Paulinos Valeckų ir kitų giminių ir pažįstamų, Kauno gub., Panev. ap., Vabalninko par., Svičių sodž. Prašau atsilipti arba pranešti adresu: Петроградъ, Загородн. пр. 31, кв. 8.

Jokūbas Briedis iš Bobėnų sodž., Pabiržės (Rastaukinės) val., Sosto par., Panevėžio apskr. ieško giminių ir pažįstamų. Prašo rašyti šiuo adresu: Екатеринбургъ, Желънодородная ул. 28.

JUOZAS APERAVIČIUS, Kauno gub., Šiaulių apskr., Kriukų valsč., Žandagų kaimo ieško brolio Kazimiero ir kitų giminių ir prašo atsilipti šiuo adresu: Петроградъ, 7-я рота, № 10, кв. 35.

Noriu susirašinėti su svedasiškiais. Mano adresas: Москва, Илютинский пер. 18, кв. 9., бѣжен. лос. Сидкому.

IEŠKAU savo tėvelių: Juozo 60 m., Onos, 40 m., SKORKŲ, Kauno gub., Panev. apskr., Saločių par. Mano adr.: Mstislavl, Mog. губ. Panev. mokyт. seminar. J. Skorkai.

Iešku savo tėvo Antano Červinskio, Kauno gub., Panev. apskr., Skrebotiško vals., Vaškų parapijos, Vainaronių sod. Prašom gimines, kaimynus ir pažįstamus rašyti šiuo adresu: Петроградъ, Выб. стор., Безбородкин пер. 9, кв. 12. Juoz. Červinskiui.

Kas žino Mateusą Stake, Kauno gub., Anykščių parap., Šiaulių sodžiaus, prašom pranešti: Петроградъ Французская наб. д. 18, кв. 5. Рафаилу Stake.

Noriu susirašinėti su anykštiečiais, aluntiečiais, skėmoniečiais ir lėliuniečiais. Kame yra Starkakumpio Strazdas? STRAZDAS, Богородицкъ, Туль. губ. Ков. с.-хоз. уч.

Kun. KUBILIUS ieško savo sesers Kastancijos Kubilintės, gyvenusios Rygoje. Žinančių prašau pranešti man: Петроградъ, Бол. Сѣмиловка, за Невск. Застав.

LIETUVIŲ SKALBYKLA Jaroslavlėje priima visokius atskirų žmonių ir įstaigų SKALBINIUS.

Kainos pigios. Darbo žiuri specialistė. Su užsakymais kreipties: ЯРОСЛАВЛЬ, Петровская ул. 42. Telef. 8—39.

LIET. KOMITETO Darbo Biuras

Jaroslavlėje siūlo ūkio vedėjų, privaizdų, paprastų darbininkų, virėjų, kambarinių ir šiaip jau tarnaičių.

Kreipties: ЯРОСЛАВЛЬ, Романовская ул., 44. Telef. 8—38.

Noriu susirašinėti su vieksniečiais, leckaviečiais ir žagariečiais pabėgėliais. Adresas: Ягрово, Вят. ж. д. Красносельское шоссе № 1, кв. 4. Juozas Liutkus.

Povilas Pilypas ieško savo tėvo Antano Pilypo ir sesers Albinos Pilypaitės iš Pagurių sodž. Kvetkų vals. Zarasų apskr. Kauno gub., ir Petronėlės Pilypienės ieško savo tėvo Gabriėliaus Pilypo ir motinos Kastancijos iš Gudelių sod. Kvetkų val. Zarasų apskr. Kas žino, prašom pranešti šiuo adresu: Петроградъ, Petr. st., Kronverskij pr. 69-39.

Kun. K. Bičkauskis ieško savo tėvų, brolių, seserų ir kitų giminių ir pažįstamų, ypač Simniokų. Adresas: гор. Ярославль, Дворянская ул. № 10, кв. 2.

IEŠKAU tėvo JONO VEGIO 58 m., Kauno gub., Panev. apskr., Biržų val., Kilučių sod. Prašau atsilipti arba pranešti: Петроградъ, Варшавский вакз. Распредделительный пункт, Новыж барак, Jurgis Vegys.

AŠ JONAS BALNA, gyvenau Rygoje, dabar esu Petrapilyje, ieškau tėvo ir motinos Kaulakienės ir Grybavičių šeimos iš Radžiūnų sodž., Juozapo Staniko ir jo šeimos, Komaro dvaro girninko, ir Pežos Pamarnackių sodž., visi Kauno gub., Ukmergės apskr., Subačiaus valsč. Kas apie juos žino, ar mane pažįstat, prašau atsilipti šiuo adresu: Петроградъ, Вас. Остр., Больш. пр. № 91/1, кв. 31.

M. Tamulionis (Тула, Госпитальная ул. № 41, бѣжен.) ieško pačios Marijonos, sūnaus Vladimero ir sesers Marijonos, taip pat Marijonos Makavickienės su sūnum ir Simono Gudzinovs.

Prašau atsilipti, arba, kas žino, pranešti: kun. Kl. Gabri, buvusį Seduvoje ir Ed. Andriejuniene, Gasčiūnų sod. Joniško val. Kauno gub., Vinc. Andriejūną Odesoje ir Blt. Gabri Tuloje. A. Gabrys. „Liet. Balsas“.

Noriu susirašinėti su kriukiečiais pabėgėliais. Atsilipti: Воронежъ губ., уг. Моск.-Никит. ул. № 40. Petras Balzaris.

JONAS VELŽYS iš Rygos, Skrebotiško v., Panevėžio apskr., Sindriūnų sod., apsigyveno Petrapilyje, Vezenbergskaja ul. № 19, b. 15. Ieško savo giminių.

Iešku sesers Marijonos Matuliauskaitės, Kauno gub., Ukmerg. ap. Alotų val., Svedasų m. Kas žino, prašom pranešti Jonui Matuliauskiui Петроградъ, Baskov per. 29—10.

Jurgis KARGONAS ieško savo giminių: Adomo Kurgono, Jurgio Olubickio ir Jono Rudžio, Žaslių parap., Viln. gub. Mano adresas: Новомосковскъ, Вят. губ. Заозерная ул. № 12.

JONAS JASINSKIS iš Šilonių Pušaloto parap. pranešu draugams ir pažįstamiems, kada apsigyvenau Petrapilyje, Выб. ст. Сердобольская ул. 24, кв. 4.

STANISL. ANDRAŠUNAS nuo seduvos, Panev. ap. nori susirašinėti su gimimėmis ir pažįstamais. Adr. Сестрорѣцкъ, Чухонская ул. № 4—2.

Noriu susirašinėti su truskiečiais, ančiškietėmis ir ramigaličiais pabėgėliais. Kame yra: Gegžna Jurgis, Čiplis, Kupčinskis Juozas, Miknevičiai ir Strikuliai? Bron. Miknevičiai: Богородицкъ, Тульск. губ. Ков. с.-хоз. уч.

Lebedžių sod., Pandėlio par. Vilkamergės apskr. PETRAS VILKAS ieško Jono Vaitiekūno ir Pranciškaus Kiaulėno ir prašo atsilipti šiuo adresu: Петроградъ, Волковская ул., д. № 16, кв. 76.

Kun. Vl. Draugelis (Odesa, Rišeljevskaja 20) ieško savo dėdės Juozo Draugelio ir pusbrolių Jono ir Motiejaus Draugelių ir Jono Prusačio. Visi ūkininkai, iškraustyti iš Margavos kaimo, Jevaravo valsčiaus, Marijampolės ap., Suv. gub.

MYKOLĖNIENĖ ELŽBIETA ieško vaikų: Benedikto, Bronislovo ir Stefanijos Mikolėnų su tarnaitė Apolonija Garbanauskaite iš Rygos. Prašau atsilipti arba pranešti šiuo adresu: Петроградъ, за Нарв. заст., Некрасовская ул., № 47.

Kareivis KLEMEN. VARVUOLIS Kauno gub., Šiaulių ap., Radviliškio par., Aukštakų sodž., ieško giminių ir pažįstamų. Prašau atsilipti: Петроградъ, Запасн. бат. Лейб.-Гвард. Литов. полка, 4 рота 5 взводъ.

IEŠKAU savo vyro aptiekininko Vinco Gailio, tarn. Liepojeje Adr.: Москва, Село Богородскоје Liesnoj projezd 13. Eleonora Gailis

